

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

21 Rableri onları, tarafından lütfettiği rahmetiyle, rızasına ulaşma mertebesi ve cennetleriyle müjdeler. Cennetlerde, sadece mü'minlere has, ebediyyen sahip olacakları bitmez tükenmez nimetler vardır.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

22 Onlar orada ebedî yaşarlar. Kesinlikle büyük mükâfatlar Allah katındadır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

23 Ey iman nimetine kavuşanlar, eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi velî-dost edinmeyin, kamu görevlerini icraya onları yetkili kılmayın. Sizden kim onların hâkimiyetini kabul eder, dostça muamele ederse, onlar, işte onlar, kendilerine zarar veren zâlimlerin ta kendileridir.

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

24 Onlara:

“- Eğer babalarınızı, oğullarınızı, kardeşlerinizi, hanımlarınızı, akrabalarınızı, kabilenizi, elde ettiğiniz malları, servetleri, kesada uğramasından içiniz titreyerek korktuğunuz büyük ticarî kazançları, hoşlandığınız evler ve meskenleri, Allah ve Rasûlünden ve Allah yolunda, İslâm uğrunda hayatlarınızı ortaya koyarak, konuşarak, yazarak, hesapsız servet harcayarak yapacağınız cihattan daha çok seviyorsanız, artık Allah'ın planı gerçekleşinceye, dini, düzeni hakim oluncaya kadar bekleyin. Allah doğru ve mantıklı düşünmeyi terketmiş, fâsık, âsi, bozguncu bir kavmi doğru yola sevkette lütfunda bulunmayacak, başarı nasip etmeyecektir” de.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

★ 25 Andolsun ki Allah, vatan edindiğiniz birçok topraklardaki, harp meydanlarında ve Huneyn savaşında size yardım etmişti. Kalabalık oluşunuz kendinizi beğenmenize, gücünüze güvenmenize sebep olmuş, fakat sizi hezimete uğramaktan kurtaramamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen başınıza dar gelmişti. Sonra da bozguna uğrayarak ikbalinize ve istikbalinize sırt çevirip arkanızı dönerek kaçıştınız.

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

26 Sonra Allah, Rasûlüne ve mü'minlere rahmet ve huzur indirdi, gözünüzle göremediğiniz, askerî erkân ve ordular indirdi. Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini suur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenleri, kâfirleri cezalandırdı.

Kâfirlerin cezası işte budur.